

- 23. Towary kolonialne.
- 24. Wody sztuczne, mineralne i owocowe.
- 25. Wyroby tytoniowe.
- 26. Wszelkie nie objęte powyższym wykazem przedmioty wymienione w wykazie dołączonym do art. 6 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, które dozwala się sprzedawać w handlu obnośnym w obrębie miast.

UWAGA: Powyższy wykaz towarów, jakoteż wykaz towarów, zawarty w dodatku do art. 6 ustawy, obowiązuje dla handlu obnośnego i rozwozowego na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Dla handlu obnośnego i rozwozowego, wykonywanego na obszarze b. dzielnicy austriackiej i pruskiej, mają zastosowanie wykazy towarów, zawarte w odnośnych ustawach przemysłowych, obowiązujących w tych dzielnicach.

Dodatek do art. 55 (448).

Klasyfikacja przedsiębiorstw według wysokości zysku.

A. Przedsiębiorstwa handlowe.

I kategorii:
jeżeli zysk jest większy od 2.000.000 mk.

II kategorii:
w stolicach, jeżeli zysk jest większy od 600.000 „
do 2.000.000 „
w miejscowościach I klasy od 500.000 „
do 2.000.000 „
„ II „ od 400.000 „
do 2.000.000 „
„ III „ od 300.000 „
do 2.000.000 „
„ IV „ od 200.000 „
do 2.000.000 „

III kategorii:
w stolicach, jeżeli zysk jest większy od 120.000 mk.
do 600.000 „
„ I „ od 100.000 „
do 500.000 „
„ II „ od 80.000 „
do 400.000 „
w miejscowościach III klasy od 60.000 „
do 300.000 „
„ IV „ od 40.000 „
do 200.000 „

IV kategorii:
jeżeli zysk jest mniejszy od norm, wskazanych podług klas miejscowości dla przedsiębiorstw III kategorii.

B. Przedsiębiorstwa przemysłowe.

I kategorii, jeżeli zysk jest większy od 6.000.000 mk.
II „ „ „ „ „ od 4.000.000 „
do 6.000.000 „

III kategorii, jeżeli zysk jest większy od 2.000.000 mk.
do 4.000.000 „
IV „ „ „ „ „ od 600.000 „
do 2.000.000 „
V „ „ „ „ „ od 200.000 „
do 600.000 „

VI kategorii:

w stolicach, jeżeli zysk jest większy od 120.000 mk.
do 200.000 „
w miejscowościach I klasy od 100.000 „
do 200.000 „
„ II „ od 80.000 „
„ III „ od 60.000 „
„ IV „ od 40.000 „

VII kategorii:

w stolicach, jeżeli zysk jest większy od 60.000 mk.
do 120.000 „
w miejscowościach I klasy od 48.000 „
do 100.000 „
„ II „ od 40.000 „
do 80.000 „
„ III „ od 28.000 „
do 60.000 „
„ IV „ od 20.000 „
do 40.000 „

VIII kategorii:

jeżeli zysk jest mniejszy od norm, wskazanych podług klas miejscowości dla przedsiębiorstw VII kategorii.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 3 marca 1922 r.

**w sprawie wysokości budowli na terenie b. za-
boru rosyjskiego.**

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z dn. 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. Nr. 39 poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyła się moc obowiązująca: 1) p. 10 przepisów ogólnych policji budowniczej dla miast w Królestwie Polskiem z dn. 26 września 1820 r. (zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego cz. I, tom II wyd. r. 1866) i p. 10 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budowniczej z dnia 16 października 1820 roku (uzupełnienie cz. I, t. II zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego wyd. 1867 r.).—2) p. 4 rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewn. i Duchownych z dn. 6/18 lutego 1859 r. (zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego cz. I, t. II wyd. 1886 r.), oraz 3) przepisów ogólnych dotyczących nadzoru policyjno-budowlanego nad budowlami prywatnymi m. st. Warszawy, zatwierdzonych rozporządzeniem prezydenta policji z dn. 21 lipca 1916 roku.

§ 2. Na terenie b. zaboru rosyjskiego:

1) Wysokość domu frontowego z reguły nie może przekraczać szerokości przylegającej ulicy.

Budynek, znajdujący się na rogu ulic różnej szerokości, może zachować od strony ulicy węższej wysokość dozwoloną od strony ulicy szerszej lecz podwyższenie to może się rozciągnąć najwyżej na długość, równającą się półtora raza wziętej szerokości ulicy węższej.

2) Wysokość domu od strony podwórza nie może przewyższać półtora raza więcej odległości domu od przeciwległej ściany lub od granicy sąsiada.

O ile nieruchomości ma zastrzeżone hipotecznie prawo światła na sąsiednią posesję, wysokość domu lub oficyny będzie obliczona w stosunku odległości od przeciwległej ściany sąsiada.

3) Absolutna wysokość domów frontowych i oficyn z reguły nie może przekraczać 22 metrów i liczyć się będzie od poziomu chodnika do wierzchu górnego gzymsu.

4) Powierzchnia świetlików w planie musi mieć przynajmniej 8 m.², przyczem odległość dwóch przeciwległych ścian nie może być mniejsza nad 2,5 metra; na świetliki mogą wychodzić tylko okna przedpokojów, korytarzy, klozetów i łazienek, a w żadnym razie pokojów mieszkalnych i kuchen.

5) Przy urządzeniu lokali mieszkalnych na poddaszach powyżej dopuszczalnej wysokości domów, nachylenie dachu od ulicy nie może przekraczać 45°, a od podwórza 60°, suma zaś szerokości występow okiennych poddaszy, nie może przekraczać połowy długości odnośnego frontu budynku.

6) Do czasu wypracowania przez gminy miejskie i zatwierdzenia w należytych trybie planów zabudowania miast i związanych z nimi przepisów budowlanych określających dopuszczalne wysokości w poszczególnych dzielnicach władze budowlane mają prawo czynienia ograniczeń oraz zezwalania na przekroczenie wysokości określonych p. 1 i 2 w każdym poszczególnym wypadku, o ile warunki sytuacyjne, oraz względy higieniczne i estetyczne nie stoją temu na przeszkodzie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz